

HEDESELSKABET MENER ...

Af Christian Bogh,
kommunikationsdirektør,
Hedeselskabet

Foto: Christian Agerskov Munk

ER NATUR-, MILJØ- OG KLIMALOVGVIVNING EN SOVEPUDE?

§ 3, Natura 2000, VVM og kapitel 5-virk-somheder. Havplaner, vandrammedirek-tiver og vandløbslov. Skovlov, fredskov og § 25-skov...

Antallet af love, regulativer, begræns-ninger, tilladelser og forbud er overvæld-ende, og de har alle ét formål, nemlig at beskytte og regulere, således vi som mennesker ikke gør mere skade end gavn. Vi bruger derfor meget tid på at indhen-te de rette tilladelser, opfylde kravene i lovgivningen og rapportere de ønskede informationer ind til de rette myndigheder.

Til gengæld får vi så papir på, at det vi gør, er i orden. Og vi kan fortsætte vores daglige arbejde.

Men er det så det? Er vi blevet så kon-forme, at vi læner os tilbage og siger, at når der er et stempel på vores papir, så skal vi ikke gøre mere? Og omvendt – er myndigheder i samme båd? Er de også tilfredse, når en virksomhed har udfyldt de nødvendige papirer, og alt virker til at være i orden, når man er forbi en gang om året eller hvert andet år?

Et skrækkesempel er sagen med Nor-dic Waste i Ølst, hvor en kæmpe miljø-katastrofe er under udvikling på grund af et miljøfarligt jordskred – på trods af 17 tilsyn af kommunen over 3 år. Her tyder alt på, at tilsynene ikke har været tilstrækkelige til at undgå den situation, vi står i nu. Her virkede det stemplede papir tilsyneladende ikke som garanti for beskyttelse af miljøet.

Lovgivning kan være stopklods

Med modsat fortegn så forhindrer be-skyttelseslovgivning eksempelvis tiltag, der højner biodiversiteten eller miljøet – netop fordi lovgivningen er udformet for at sikre, at miljøets nuværende tilstand ikke forandres – hverken til det dårligere – hvilket jo er godt – men det forhindrer også en forandring til det bedre – hvilket jo er knap så godt.

Det har vi i Hedeselskabet flere gange oplevet, når det kommer til naturområder, der er beskyttet og reguleret af diverse lovgivninger. Lovgivning som vanske-liggør forandring. Og når man vil højne eksempelvis biodiversiteten, er forandring et ufravigeligt krav.

I dag er mange regler nemlig ikke ud-tænkt med henblik på, at vi mennesker kan gøre noget godt for naturen. De fleste er skrevet for at forhindre, at vi menne-sker gør skade. Og desværre er det også nødvendigt – det viser al historik. Alt lige fra iltsvind i havene til forurenede jord og uhensigtsmæssig brug af giftstoffer og så videre.

Men vi er også blevet klogere, og forskning har vist nye veje til, hvordan vi mennesker kan give en hjælpende hånd til naturen. Men når tiltag som at sætte en vindmølle op i en skov, grave et vandhul eller sætte kreaturer til at græsse i en skov bliver mødt med alenlange krav om ansøgninger, dispensationer, yderligere

undersøgelser og risiko for ændringer med tilbagevirkende kraft, så modvirker det formålet – nemlig at gøre noget godt for naturen.

Helt grelt bliver det, når man som lodsejer ikke tør iværksætte miljøtiltag, fordi man ikke ved, om man bliver slået i hovedet med det på et senere tidspunkt på grund af nye regler eller blot nye for-tolkninger af eksisterende regler – så er det meget lettere bare at slå op i banen og give op.

Men vi kan ikke give op. Det er ikke en option. Vi skal alle sammen fortsætte og gøre endnu mere. Vi skal hjælpe naturen og lade naturen hjælpe os. Men lovgiverne i EU og i Folketinget skal også hjælpe til. De kan fjerne mange af de meget store sten, der ligger på vejen til en mere bæ-redegytig fremtid.

I Hedeselskabet har vi erfaringen og derfor også et ansvar. Vi skal presse på med at italesætte manglerne i lovgivningen, fremvise vores idéer og vores naturbasere-de løsninger. Kun gennem tæt samarbejde på tværs af politikere og erhvervsliv – kolleger og konkurrenter, medspillere og modstandere – kan vi komme målet om en bæredygtig fremtid et skridt nærmere.